

BÁSNÍČKY

Vyháníme zimu:

Zimo, zimo, táhni pryč, nebo na tě vezmu bič.

Jaro letí

Jaro letí, jaro letí
má zelená křidélka.
Šatičky má ze sněženek
a ve vláskách motýlka.
Kde se vzaly, tu se vzaly
pampelišky v trávníčku,
ke sluníčku otáčejí
svoji zlatou hlavičku.
Haló, jaro, haló jaro,
kytiček je na světě málo.
Přileť a přines nám sluníčko
pomůžeme ti maličko.

(Autor: Alžběta Palatinová)

Sněženka

Táta včera na venku
našel první sněženku.
A hned vedle petrklíč,
Zima už je pryč.

Zimo, už jdi pryč,
zimo, zimo, už jdi pryč,
jaro si už chystá klíč.
Otevírá jarní branku,
jmenuje se petrklíč.

Říkanka

*Ťuká, ťuká, deštíček,
na široký deštníček
Ťuká, ťuká prstíkem,*

řďo je pod tím deštnířem? (střídavě vyťukáváme do dlaně všechny prsty)

To jsem já panenřa, točí se mi sukénřa. (točíme zápěstím doleva)

Běžím, běžím ř slunířku,

osušit si sukniřku. (točíme zápěstím doprava)

Slunce

Vyšlo slunce zasvítilo,
na nebi se otočilo,
každá kytká maličká
radost má ze sluníčka.
Ke slunci se naklání,
Listy z hlíny vyhání.

- chůze
- ruce v bok , otáčení
- podřepy
- ruce v bok, otáčení
- úklony stranou ve vzpažení

Voláme jaro

Pojďme děti, pojďme spolu
Vyženeme zimu z domu
Zavoláme na jaro,
Aby se už chystalo....

Na zemi je bílý sníh,
děti jezdí na saních.
Sněžence to ale nedá,
snížek nad sebou si zvedá.
Pak vykukne na svět bílý,
jaro je tu každou chvíli.

Velikonoční koledy, básně, říkadla, písně, hádanky, pranostiky

Básničky a říkadla:

Vajíčko

*Povídalo vajíčko, namaluj mě malíčko.
Tady tečku, tady proužek, kolem pasu žlutý kroužek,
Tady modrou, tady hnědou, všichni to tak nedovedou.*

Hody, hody, doprovody
pro jaro se chodí
kolem vody.

Kolem vody, kolem hrází
housátko nás doprovází,
volá šťastně na jitra:
"Dobrýtro!"

Vajíčko: František Hrubín

*Slepice, slepičko,
snes mámě vajíčko!
Snesu, až k snídani
dostanu zobání.*

*A kampak, slepičko,
schováš to vajíčko?*

*Ve slámě, v jeteli,
hledejte je –
kdybyste viděli,
jak se směje!*

Slepička: Jan Čarek

Kropenatá slepičko,
snes nám zlaté vajíčko.
Zlaté vejce? – Ach, co s ním?

O zlato já nestojím.
Jak by se mi ze zlata
líhla potom kuřata?

Poklady: Petr Novák

Pojďte hledat poklady.
Najdeme jich hromady,
protože na Velký pátek
všude, kam se podíváte,
hory zlata, hory stříbra.

Stačí jenom správně vybrat
pravé místo v pravou chvíli.
Nic nenajde, kdo se zmýlí.

Řehlačka: Petr Novák

*Dnes nám zvony ze všech věží
odletěly do Říma.
Kdo nevěří, ať tam běží.
Slet zvonů už začíná.*

*Čím teď u nás bez těch zvonů
odzvoníme poledne?
Odzvoníme. Věřte tomu.
Ruce máme dovedné.*

*Roztočíme o poledni
řehlačky a klapače.
A ti kluci neposední,
ti je umí roztáčet!*

*Běží tetka ze stavení,
že ten rámus nesnese.
Že to není k vydržení.
Zvony, honem vraťte se!*

Zaječí říkadlo: Jiří Žáček

My jsme malí ušáci,
nemáme nic na práci.
Trénujeme běh a skoky,
přes pařezy, přes potoky.
Učíme se kotouly,
nekoukáme na bouli.

(Šottnerová Dagmar: *Velikonoce*, Olomouc: nakl. RUBICO, 2004)

Pranostiky:

Je-li Zelený čtvrtek bílý, tak je léto teplé.

Když na Velký pátek hřmí, na poli se urodí.

Velký pátek deštivý – dělá rok žízňivý

Omrzne-li na Velký pátek stromový květ, nebude ten rok ovoce.

Prší-li v noci na Bílou sobotu, bude v létě nouze o vodu

Na Boží-li hodý prší, sucho úrodu vysuší

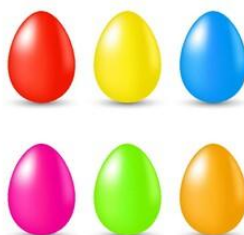
Koledy:

Hody, hody, doprovody, dejte vejíčko červené,
nedáte-li červené, dejte aspoň bílé,
šak vám slepička snese zas jiné.

*Za kamny v kútku, na zeleném prútku,
prútek ohnutek červený kohútek,
Slepička gďák, vejíčko křáp,
nenechte mě tudy dlouho stát. (z Vracova)*

Hody, hody, doprovody, dejte vejce malovaný,
nedáte-li malovaný, dejte aspoň bílý,
slepička vám snese jiný.

*Za kamny v koutku na vrbovém proutku,
prutek se ohýbá, vajíčko se kolíbá,
prutek se zláme, slepička z něj spadne.
Vajíčko se odkulí do strejčkovy stodoly,
vajíčko křáp, slepička kďák,
panímámo, máte mi to dát! (od Prahy)*

Zajíčková koleda: Josef Kožíšek

Hody, hody, doprovody,
já jsem malý zajíček,
utíkal jsem podle vody,
nesu kopu vajíček.

Potkala mě koroptvička,
chtěla jedno červené,
že mi dá lán jetelíčka,
a já řekl: „Ne, ne, ne!“

Na dvorečku za potokem
má já strýce králíčka,
tomu nosím každým rokem
malovaná vajíčka.

Hody, hody, doprovody,
já jsem malý zajíček,
dojdu-li tam bez nehody,
dám mu kopu vajíček.

(Šottnerová Dagmar: *Velikonoce*, nakl. Olomouc : RUBICO, 2004)

Hádanky:

Nebýt mého kokrhání, nebylo by rána ani. Vstávejte už, lenoši, dlouho spát se nesluší. (*kohout*)

Chodí pod korunou – král není, nosí ostruhy – rytíř není, má šavli – husar není, k ránu budívá – ponocný není. Kdo je to? (*kohout*)

Malý zobáček, žlutá peříčka, právě se vylíhlo z bílého vajíčka. (*kuře*)

Je soudeček bez obrouček, je v něm dvojí víno, a přece se nesmíchá. (*vejce*)

Kulatý dům bez dveří, bílý jako pápěří. Klepneš na něj maličko, hned vyběhne sluníčko. (*vajíčko*)